

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртава Холокауста
Београд, Ул.Коларчева бр.7
Број: 46-000142/2019
Датум: 06.април 2022.године
П.Б.

Агенција за реституцију - Јединица за враћање имовине жртава Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске Општине Београд из Београда, Ул. краља Петра број 71а, коју заступа председник ЈО Београд, Арон Фукс, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12. и члана 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Службени гласник РС“, бр.13/2016), на основу члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број: 72/2011, 108/2013, 142/2014, 88/2015 – Одлука УС, 95/2018, 153/2020) као и на основу члана 136. став 1.Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/2018- аутентично тумачење), након спроведеног поступка, донела је дана 06.априла 2022. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

- УСВАЈА СЕ** захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Београд из Београда, матични број: 17861913, на подржављеној имовини и то на:
  - пословном простору ББ, ев. бр.2, за који није утврђена делатност - локал, површине 21м2;
  - пословном простору ББ, ев. бр.3, за који није утврђена делатност - локал, површине 26м2, оба у приземљу стамбене зграде за колективно становање, уписане под бројем1., као објекат преузет из земљишне књиге на кат.парцели број: 13, све уписано у Лист непокретности број: 1995, КО Врачар, као јавна својина Града Београда, корисника ГО Врачар;
  - градском грађевинском земљишту на катастарској парцели број: 13, КО Врачар, у уделу који је у сразмери са површином враћених посебних физичких делова објекта - пословних простора из тачке 1. алинеја 1.и 2.диспозитива овог решења, у односу на укупну површину објекта, а која имовина је одузета на основу Решења Комисије за национализацију при НОО Врачар број: Н.бр.4784 од 17.01.1961. године, бившим сувласницима Марић Мири и Кајзер Фрањи.
- Пословни простори из тачке 1. алинеја 1. и 2. диспозитива овог решења дати у закуп, враћају се у државину Јеврејској општини Београд, по истеку три године од дана извршности овог решења, ако се закупци и Јеврејска општина Београд другачије не споразумеју, при чему у периоду

од стицања својине до ступања у посед, закупци ступају у правни однос са Јеврејском општином Београд, као закуподавцем, по уговорима који су закључили са претходним власником, односно корисником.

3. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на враћеним непокретностима из тачке 1. алинеја 1.2. и 3., диспозитива, у корист Јеврејске општине Београд.
4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

О б р а з л о ж е њ е

Јеврејска општина Београд поднела је дана 08.02.2019. године, захтев за враћање имовине у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, („Службени гласник РС“ број 13/16) заведен код Агенције за реституцију под бројем: 46-000142/2019, за враћање имовине бивших власника Марић Мире и Кајзера (Каисер) Фрање.

У предметној управној ствари предмет прецизираног захтева за враћање су посебни физички делови објекта бр.1., у Ул. београдској број 48, у Београду, постојећег на кат.парцели број: 13, све уписано у Лист непокретности број: 1995, КО Врачар, новог премера.

Уз захтев су достављени докази наведени у самом обрасцу Захтева за враћање.

Поступајући по предметном захтеву Агенција је службеним путем прибавила обавештење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове ОУ ГО Врачар број: 46-112/2019 од 16.07.2019. године, уз које је достављено Решење Комисије за национализацију Н.бр.4784 од 17.01.1961. године, Решење Секретаријата за привреду и финансије СО Врачар бр. 462-44/74-02 од 21.03.1975.године, расправни записник редни бр.346 за кат.парцелу број 13, Уговор о откупу број:463-326/92 од 10.04.1993. године, Ов. Бр. 7544/1993, Анекс Уговора о откупу број:463-326/92, Ов.бр.2671/95, Обавештење Секретаријата за имовинске и правне послове ГУ Града Београда број: XXI-06-361-1707/2019 од 22.07.2019. године са уговорима о закупу пословних простора број: 2812/2015 од 27.10.2015. године и број: 429/2016 од 08.02.2016. године и Уверење РГЗ СКН Врачар број: 952-228-41460/19 од 15.07.2019. године.

У спроведеном доказном поступку који је претходио доношењу овог решења дана 13.децембра 2021.године, одржана је усмена јавна расправа на којој је пуномоћник подносиоца захтева изјавила да остаје у целости при поднетом захтеву, с тим да исти прецизира тако што потражује враћање оних посебних

физичких делова предметне непокретности који су подобни да буду предмет натураног враћања у складу са Законом.

Државно правобранилаштво није приступило расправи иако је уредно позвано, нити се до дана доношења овог решења изјаснило поводом предметног захтева писаним путем.

Градско правобранилаштво Града Београда је поводом предметног захтева доставило Изјашњење број: Р2 – 55/21 од 24.11.2021. године, у којем истиче да то правобранилаштво не располаже документацијом на основу које би могло да се изјасни у вези предметног захтева, те предлажу да Агенција по службеној дужности утврди да ли су испуњени сви законски услови, а посебно услови из члана 5. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, те да након тога донесе одлуку у складу са законом и датим овлашћењима. Затим наводе да се опреза ради противе наведеном предлогу у складу са чланом 22. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, с обзиром да када је у питању градско грађевинско земљиште на којем је предметни објекат изграђен, наведеним законом је прописано да сене враћа изграђено градско грађевинско земљиште, ако није другачије одређено.

Након тако спроведеног доказног поступка Агенција је на основу писмених доказа које су предочиле странке, на основу доказа прибављених службеним путем, на основу одржане усмене расправе и изјаве странака датих на истој, а ценећи наводе и захтеве странака, утврдила следеће чињенично стање битно за доношење одлуке:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу иза Марић Мире и Кајзер/Каисер Фрање - овде бивших власника непокретности које су предмет захтева за враћање у овој управној ствари.

Из ЗКУЛ број 3466 КО Београд 4, старог премера, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела број: 13 са кућом у Ул. Бориса Кидрића, број 48, са кућиштем, једном зградом и двориштем; да се на основу решења Дн.бр. 1846/40 од 01.03.1940. године, укњижује право власништва на непокретности у А листу у корист Марић Мире и Марић Марије са по 1/2 идеалних делова; да се на основу решења Дн. бр.1733/43 од 29.12.1943. године, а на основу овлашћења Министра финансија П. бр. 72690 од 06.10.1942.године, а у смислу Уредбе о припадању имовине Јевреја Србији М.С. бр. 3313 од 26.08.1942. године, укњижује право власништва на 1/2 земљишта у А листу Марић Мире, у корист Србије; да се на основу решења Дн.бр. 8411/47 од 29.12.1947. године, а на основу купопродајног уговора од 05.11.1947. године, Ов.бр. 7193/47 укњижује право власништва на 1/2 идеалних делова у А листу Марић Марије у корист Каисер Фрање из Загреба са 1/2; да се на основу решења Дн.бр. 4377/62 од 19.06.1962. године, а на основу Решења Комисије за национализацију при НОО Врачар број: Н.4784 од 17.01.1961. године, укњижује да су непокретности у А листу - друштвена својина.

Увидом у Решење Комисије за национализацију при НОО Врачар Н.бр.4784 од 17.01.1961. године, утврђено је да су на дан 26.12.1958. године, национализована и постала друштвена својина најамна стамбена зграда у Ул. Бориса Кидрића број 48, у Београду, уписана код Другог среског суда у Београду, ЗКУЛ број: 3466, кат.парцела број: 13, површине 350,80м2, КОБ-4, чији су сувласници на дан 25.12.1958. године, били Марић Мира са 1/2 и Кајзер Фрања са 1/2 идеалних делова, која зграда има седам једнособних станова, три трособна, два четврособна, две гарсоњере, једнз одвојену собу и две пословне просторије.

Увидом у Расправни записник Р.бр.346 за кат.парцелу број 13, утврђено је да се кућа број 48, у Ул. Бориса Кидрића састојала поред осталог од два пословна простора-локала површине 21м2 и 26м2, оба у приземљу предметне зграде.

Увидом у Уверење РГЗ СКН Врачар број: 952-228-41460/19 од 15.07.2019. године, утврђено је да кат.парцели број: 13, КО Београд 4, старог премера, одговара кат.парцела број 13, КО Врачар, новог премера.

Увидом у Препис Листа Непокретности број 1995, КО Врачар, издат од РГЗ СКН Врачар под бројем: 952-2-3/19 од 11.01.2019.године, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела број 13, у Београдској, као земљиште под зградом и другим објектом и земљиште уз зграду и други објекат, укупне површине 351м2, по врсти градско грађевинско земљиште; да је у Б листу као власник на земљишту уписана Република Србија, док су као корисници уписани власници објекта уписани у В лист 1.део; да је у В листу 1. део на кат.парцели број 13, под бр.1, уписана стамбена зграда за колективно становање, као објекат преузет из земљишне књиге, површине у основи 253м2, у својини власника посебних делова уписаних у В листу 2. део; да је у В листу 2. део у објекту број 1, на кат.парцели број: 13, у Ул.Београдској број 48, уписани посебни физички делови - станови, сви у приватној својини, осим стана број 15, на 4,5 међуспрату, у дворишном делу зграде, на ком је као власник уписана Република Србија, са правом коришћења ГО Врачар као и два пословна простора у призельму, за које није утврђена делатност - локали, уписани под редним бројевима ББ, ев.број 2., површине 21м2 и 3. површине 26м2, у својини Републике Србије, корисника ГО Врачар.

Из Уговора о откупу стана број: 463-326/92 од 10.03.1993.године, оверен код Трећег општинског суда у Београду под Ов.бр. 7544/1993 од 10.04.1993. године, и Анекса истог Уговора од 21.04.1993. године, оверен код Трећег општинског суда под Ов.бр. 2671/95 од 08.05.1995. године, утврђено је да је Општина Врачар, као продавац, а Војводић Мирослава из Београда, као купац закључили уговор о откупу стана број: 15, површине 41м2, на V. међуспрату дворишног дела зграде у Ул. Београдској брј 48, постојеће на кат.парцели број: 13, КО Врачар, на основу којег је купац стекао у својину наведени стан за уговорену купопродајну цену.

Из Обавештења Секретаријата за имовинске и правне послове ГУ Града Београда број: ХХI-06-361-1707/2019 од 22.07.2019.године утврђено је да се у Фонду пословног простора Града Београда на адреси Ул.богородска број 48, налазе два пословна простора и то: пословни простор површине 22 м2, издат у

закуп по основу Уговора о закупу пословног простора бр. 2812/2015 од 27.10.2015. године, и пословни простор површине 27м2, који је издат у закуп по основу Уговора о закупу бр.429/2016 од 08.02.2016. године.

Увидом у Уговор о закупу пословних просторија од 08.02.2016. године, који је закључен између ЈП "Пословни простор Врачар" Београд, као закуподавца, и Александра Радуловића из Београда, као закупца, утврђено је да закуподавац даје, а закупац прима пословни простор у Ул. Београдској бр.48, укупне површине 27м2, за обављање следеће делатности: трговина на мало, као и да се уговор закључује на одређено време од десет година.

Увидом у Уговор о закупу пословних просторија од 27.10.2015. године, који је закључен између ЈП "Пословни простор Врачар" Београд, као закуподавца, и Загорке Џвијовић из Београда, као закупца, утврђено је да закуподавац даје, а закупац прима пословни простор у Ул. Београдској бр.48, укупне површине 22м2, за обављање следеће делатности: мењачница, као и да се уговор закључује на одређено време од десет година.

Увидом у документацију достављену од стране подносиоца захтева, а која је прибављена од Истраживачког документацијског центра ЦЕНДО у Загребу, утврђено је да је Фрањо Каисер, овде бивши сувласник имовине која се потражује предметним захтевом, рођен 1905. године у Загребу од оца Мавра и мајке Аделе, рођене Руф, да је преживео Други светски рат, те је преминуо 1973. године, оставивши иза себе сина Младена, као и да је сахрањен на јеврејском гробљу у Загребу.

Чланом 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 2. став 1. тачком 3. Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Како је непокретност, која је овде предмет захтева за враћање, била одузета бившој (су)власници, Марић (Артура) Мире на основу Уредбе о припадању имовине Јевреја Србији М.С. бр. 3313 од 26.08.1942. године, дакле на основу прописа донетог од стране окупатора и његових сарадника, а засновано на верској и расној дискриминацији, то је овај орган неспорно утврдио да је Мира Марић била припадница јеврејске заједнице у смислу одредби Закона о отклањању последица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника.

Даље, код утврђивања припадности овде бившег (су)власника Фрање Каисера јеврејској заједници у смислу горе цитираних законских одредби, поступајући орган је имао у виду горе изведене доказе Истраживачког документацијског центра ЦЕНДО у Загребу, те је нашао да је и Фрањо Каисер неспорно био припадник јеврејске заједнице у време подржављења имовине чије се враћање потражује овим захтевом.

Чланом 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се враћање имовине у натуналном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу.

Даље, како је предметна имовина прешла након рата у друштвену својину на основу Решења Комисије за национализацију при НОО Врачар Н.бр.4784 од 17.01.1961. године, а које је донето на основу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ“, број 52/58) а који је Закон предвиђен у члану 2. став 1. тачка 34. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине, то је нађено да се у конкретном случају ради о имовини која је подобна за враћање у складу са чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника.

Такође, у току доказног поступка Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1. тачка 2. Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Поступајући орган је увидом у електронску базу података Агенције за реституцију утврдио да није поднет захтев за враћање имовине иза Марић Мире и Кајазер/Каисер Фрање, овде бивших власника непокретности описаних у тачки 1. диспозитива овог решења, те је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2. став 1. тачка 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Даље, као је предметна имовина била одузета од бивших власника на основу прописа донетих од стране окупатора, дакле као последица Холокауста,

односно на основу прописа предвиђеног као основ за враћање имовине у складу чланом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је овај орган, ценећи све горенаведене доказе, за несумњиво утврдио да је у питању имовина припадника јеврејске заједнице, односно имовина физичких лица који су били припадници јеврејске заједнице у време подржављења имовине.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обvezник враћања подржављене имовине у натуналном облику Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, јавно предузеће, привредно друштво или друго правно лице чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, привредно друштво са већинским друштвеним капиталом и задруга, укључујући и привредна друштва и задруге у поступку стечаја и ликвидације, а који је, на дан ступања на снагу овог закона, власник, држалац или носилац права коришћења, односно располагања на подржављеног имовини – у односу на право које му припада.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној, односно задужној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задужној својини које је ималац стекао уз накнаду, а ставом 2. наведеног члана Закона, прописано је да су предмет захтева подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду да је у Листу Непокретности број 1995, КО Врачар, на пословним просторима са евиденцијским бројевима: 2. и 3., у приземљу зграде број 48, у Ул. Београдској, уписана јавна својина Републике Србије, са правом коришћења ГО Врачар, то је овај орган нашао да су испуњени услови прописани чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбом члана 16. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обvezник враћања дужан да, у складу са овим законом, бившем власнику врати право својине и државину на одузетој непокретности, осим ако објекат није увећан у смислу члана 17. овог закона. Одредбом члана 17. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се објекат у смислу овог закона сматра увећаним, уколико је дограђен или надзидан у складу са законом, чиме је увећана бруто површина. Како је спроведеном поступку утврђено да није дошло до промене извornog габарита пословних простора који се враћају овим решењем, те да исти данас имају исту површину као и у време национализације, то је овај орган нашао да не постоје сметње за њихово враћање у натуналном облику сходно одредби члана 16. у вези са чланом 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Имајући у виду да је Агенција сходно члану 18. Закона отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, утврдила све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, односно да су непокретности враћене овим решењем одузете од

физичких лица која су били припадници Јеврејске заједнице, да предметни пословни простори представљају „имовину без наследника“, да су данас приближно истог облика и стања као и у тренутку одузимања, да су у јавној својини Републике Србије, то је нађено да су испуњени сви услови за враћање предметне имовине у натуралном облику, те је и донета одлука као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Чланом 28. ставом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се пословни објекти и пословне просторије дате у закуп било које врсте или сродан однос, враћају бившем власнику у својину у складу са овим законом, а по истеку три године од дана извршности решења о враћању имовине и у државину, ако се бивши власник и закупац другачије не споразумеју. У периоду од стицања својине до ступања у посед бившег власника, закупац ступа у правни однос са њим по уговору који је закључио са претходним власником.

Будући, да је из горе цитираног дописа Секретаријата имовинске и правне послове Града Београда, утврђено да се у згради у број 48. у Ул. Београдској, у Београду, у Фонду пословног простора Града Београда налазе два пословна простора као и да су оба издата у закуп на одређено време и то до 08.02.2026. године, односно до 27.10.2025. године, то је одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

Код утврђивања права на враћање градског грађевинског земљишта, Агенција је нашла да је захтев Јеврејске општине Београд основан и у овом делу. Наиме, одредбом члана 104. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр 72/2009, 81/2009 – испр., 64/2010 - одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019 - др. закон и 90/2020), прописано је да ако се на катастарској парцели налази објекат, односно објекти у сувласништву различитих лица или је објекат састављен од посебних делова који су у власништву различитих лица, орган надлежан за послове државног премера и катастра у евидентију непокретности и права на њима уписује да је катастарска парцела у сувласништву тих лица, а да је удео тих лица у сразмери са површином коју поседују, у односу на укупну површину објекта, односно објеката који се налазе на тој парцели. Сходно томе, подносиоцу захтева признато је право својине и на градском грађевинском земљишту како је то наведено у тачки 1. алинеја 3. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, а имајући у виду све горе изведене и цитирани доказе, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива.

Овај орган је у доказном поступку извео и ценио и све остале доказе, које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу, а преко Агенције за реституцију, ул. Коларчева бр. 7, Београд, у довољном броју примерака за орган и све странке у поступку.

**Саветник за поступак враћања
имовине жртава Холокауста**
Полина Бабић

Сектор за координацију и надзор

Доставити:

- Подносиоцу захтева: Јеврејској општини Београд, Ул.краља Петра број 77а, 11000 Београд;
- Државном правоборанилаштву, Ул. Косовска број 31, 11000 Београд;
- Градском правоборанилаштву Града Београда, Ул. Тиршова број 3/III;
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

По правоснажности:

- Републичкој дирекцији за имовину, Београд, ул.краља Милана 16, 11000 Београд;
- Републичком геодетском заводу – СКН Врачар, преко е-шалтера;
- Управи јавних прихода града Београда, Одељење за подручје ГО Врачар, Ул. Његошева, број 77, 11000 Београд;
- Агенцији за реституцију Републике Србије, Централна јединица - Сектору за координацију и надзор.

**ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ**

07. 04. 2022

1907
THE BUNNIES